

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo voluntas Dei de homine impletur quocunque se vertat. A

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

sanctorum testimoniis plenius approbatur: dicimus, Deum non velle mala fieri: nec tamen velle non fieri neque nolle fieri? Omne ergo quod vult fieri, fit: & omnino quod vult non fieri, non fit. Fium autem multa, quæ non vult fieri, ut omnia mala

QVOD VOLVNTAS DEI SEMPER

impletur de homine quocunque se vertat.

DISTINCT. XLVII.

Quod voluntas Dei semper perficit efficaciter. **V**OLVNTAS quippe Dei semper efficax est, vt fiat omne quod velit, & nihil fiat quod nolit: quæ de homine semper impletur, quocunque se vertat. Nihil enim (ut ait Augustinus) in libero ar-

Aug. c. 100. in Enchyr. bitrio constitutum superat voluntatē Dei: & si fa-

ciat contra eius voluntatem, tamen contra eius voluntatē, quæ ipse est nihil putandum est, ita fieri tanquam velit fieri, & non fiat: vel nolit fieri, & fiat. Illa enim voluntas, ut ait Aug. in Enchir. semper impletur, aut de nobis, aut à nobis. De nobis impletur: sed tamen non implemus eam quādo percamus. A nobis impletur, quādo bonum facimus; ideo n. facimus; quia scimus placere Deo. Ita & de homine semper Deus implet suam voluntatē

Psalm 100. Aug. in Enchyr. 101. in prin. cypio. quia nihil facit homo, de quo Deus non operetur & vult. Nō n. vult Deus, ut peccet homo quilibet. Si autem peccauerit, pœnitenti vult parcere, vi-

viuat in peccatis vero perseverantem punire, vi iniustitiae potentiam contumax nō euadat. Sicut alios ab æterno præparauit ad pœnam, ita alios præparauit ad gloriam: & hæc sunt magna opera Domini, exquisita in omnes voluntates ei⁹. Et rā sapienter exquisita, ut cū angelica & humana creatura peccasset, i. non q̄ ille, sed quod voluit ipsa fecisset, etiam pœandom creaturæ voluntatem, qua factum est quod creator non voluit, impleret ipse q̄ voluit: bene utens etiam malis tanquam summe bo-

me bonus ad condemnationē, quos iuste prædestinavit ad pœnā, & ad eorum salutē quos benignus prædestinavit ad gratiam. Quantum n. ad ipsos attinet, q̄ Deus noluit fecerunt: quantum vero ad omnipotentiam, eius voluntatem fecerunt, de ipsis facta est voluntas ei⁹. Præterea namq̄ magna opera Domini, sunt exquisita in omnes voluntates eius, ut miro & ineffabili modo nō fiat præter ei⁹ voluntate, q̄ etiam sit contra ei⁹ voluntatem: q̄a non fieret si non sineret: nec utriq; nolens sinit, sed volens: nec sineret bonus fieri male: nisi omnipotens etiam de malo posset facere bonum bene. His verbis euidenter monstratur quod voluntas Dei æterna semper impletur de homine: etiā si faciat homo contra Dei voluntatē. Sed attendendū est diligenter quomodo in superioribus dicitur fieri aliquid contra Dei voluntatē, quod tamen non fit præter eā, & qualiter intelligendum sit illud: quārum ad se fecerunt q̄ Deus noluit: quantum vero ad omnipotentiam Dei, nullo modo id facere valuerunt. Videtur enim ista superioribus obuiare vbi dictum est, voluntati eius nihil resistere.

Hic aperit dicens diuersis modis supra accipi

Dēi voluntatem.

B

Verum vt supra diximus, voluntas Dei diuersis modis accipitur: quæ diuersitas in prædictis verbis si diligenter notetur, nihil ibi contradictionis reperiatur. Vbi enim dicit non fieri præter eius voluntatē etiam q̄ sit contra eius voluntatē dissimiliter accipit voluntatē: & non ipsam voluntatē quæ De⁹ est & sempiterna est: sed e⁹ signa prædictis verbis intelligi voluit, id est, prohibitionem sive præceptionem & permissionem. Multa enim sunt contra Dei præceptum vel prohibitionem, quæ tamen non sunt præter eius permissionem. Ipsius namque permissione omnia sunt mala: quæ tamen præter eius voluntatem sempiternam sunt:

S 2 Sicut